

תת"ע 6323/01/12 - מדינת ישראל נגד שמעון תורג'מן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6323-01-12 מדינת ישראל נ' תורג'מן
בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן הנשיא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון תורג'מן

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אלמוג אזולאי

נימוקי הכרעת דין

להלן נימוקי הכרעת הדין מתאריך 3.12.14:

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה מעל המהירות המרבית המותרת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה בכך שבתאריך 03.02.11 בשעה 07:38 נהג הנאשם בכביש 70 מכיוון התישבי לכיוון העמקים במהירות של 143 קמ"ש במקום 90 קמ"ש.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

לא שנויים במחלוקת

3. נהיגת הנאשם במקום ובזמן המפורטים בכתב האישום.

במחלוקת

4. תקינות מכשיר המדידה, אמינותו ואופן ביצוע המדידה.

דין והכרעה

תקינות מכשיר המדידה הספציפי בו בוצעה המדידה

עמוד 1

5. את תקינותו מכשיר ה"דבורה" יש להוכיח באמצעות בדיקת תקינות תקופתית אשר מבוצעות במעבדת מכשור ואכיפה אחת ל- 6 חודשים (להלן: "**בדיקת תקינות תקופתית**") וכן באמצעות בדיקות תקינות יומיות בתחילת ובסיום המשמרת, בדיקות המבוצעות על ידי מפעיל הדבורה (להלן: "**בדיקת תקינות יומית**").

הוכחה בדיקת תקינות תקופתית תקינה

6. בדיקת התקינות התקופתית הוכחה במקרה זה מעבר לכל ספק סביר באמצעות תעודת עובד ציבור, טופס ביקורת תקופתית וכרטיס מכשיר (ת/4, ת/5 ות/6 בהתאמה), אשר הוגשו בהסכמת הנאשם אשר ויתר על חקירת עורכם.

לטענת הנאשם יש "בהיסטוריה" התקלות של המכשיר כפי שעולה מהרישומים בכרטיס המכשיר ת/6 כדי ללמד על כך שמדובר במכשיר "בעייתי" אשר בסופו של יום הוצא משימוש. אין בדעתי לקבל טענות הנאשם בהקשר זה. בתאריך 21.7.11 נבדק המכשיר במעבדת מכשור ואכיפה ונמצא תקין. ממועד זה ועד למועד מדידת רכב הנאשם בתאריך 3.12.11 לא חלפו 6 חודשים ובמהלך תקופה זו לא נרשמה ביחס למכשיר כל תקלה. טענות הנאשם בנוגע לתקלות שהתרחשו במועדים שקדמו לביקורת התקופתית אינן רלוונטיות מהטעם שתוקנו ולא הופיעו לאחר ביצוע הביקורת התקופתית ת/5. כאמור, הנאשם ויתר חקירת עורך הבדיקה התקופתית וטענותיו כי מדובר במכשיר "בעייתי" שלא ניתן לסמוך עליו, לא הוכחו כלל.

לא הוכחה בדיקת תקינות יומית תקינה

7. מטופס זיכרון הדברים ת/2 עולה כי במועד האכיפה בוצעו בדיקות תקינות בתחילת ובסיום המשמרת (ת/2 ס' 1. א-ה). עורך המסמך השוטר יהושע מוזס אשר הפעיל את מכשיר הדבורה (להלן: "**המפעיל**") סימן ב"V" כי בדיקות התקינות בוצעו בתחילת ובסיום המשמרת. בחקירתו הנגדית נשאל על הערכים השונים אותם מצא במהלך הבדיקות והשיב: "**יש לי יומן הפעלה . אני עובד עם יומן. אני צריך להסתכל עליו...**" (עמ' 9 ש' 24-27 לפרוטוקול). משמפעיל הדבורה נחקר על ערכי הבדיקות ולא ידע להשיב ללא יומן ההפעלה, היה על המאשימה לצרף את יומן ההפעלה כראייה. משלא עשתה כן, לא הוכחה תקינותו של מכשיר המדידה מעבר כל ספק סביר.

8. בתיק תעבורה **6962-05-12 מ. ישראל נ' רבינוביץ** קבע בית המשפט לתעבורה כי כאשר מפעיל הדבורה נחקר ביחס ל"ערכי" הבדיקות היומיות ואין בידיו כל אינדיקציה לביסוס התקינות מלבד סימוני ה-"V" הרי שקיים ספק באשר לתקינות המכשיר.

גם אני סבור כי יש לאפשר בחינה מהותית של בדיקות התקינות באמצעות עיון ב"ערכי" הבדיקות. באשר לאופן תיעוד הערכים, תפעל המשטרה על פי שיקול דעתה, אם באמצעות מילוי הערכים בטופס זיכרון הדברים (כפי שהדבר נעשה ביחס למכשיר הממל"ז) ואם בדרך אחרת. עם זאת יובהר, כי במקרים בהם מפעיל הדבורה אינו נשאל על ערכי בדיקות התקינות ולא עולה הצורך בבחינתם, לא תעמוד לנאשם טענה לפיה ביצוע בדיקות התקינות לא הוכח כנדרש.

9. כך או כך, מפעיל הדבורה במקרה הנדון נשאל ביחס לערכי הבדיקה ולא ידע להשיב ללא יומן ההפעלה, אשר כאמור לא הוגש כראייה. בהתאם לא הוכחה תקינותו היומית של המכשיר מעבר לכל ספק סביר.

כשל באופן הפעלת מכשיר הדבורה

10. בנוסף, מצאתי כי נפל כשל מהותי באופן התנהלות המפעיל. בחקירתו הנגדית נשאל המפעיל באם נוהג לשמוע רדיו בזמן האכיפה והשיב: "רדיו רגיל. תחנות רדיו ממש. לא רדיו משטרתי". בהמשך הבהיר בהקשר זה: "...רדיו לא קשור. איני שם רדיו. זה לא מועדון. גם אם קיים רדיו ברכב. אני לבד, והרדיו במצב נורמאלי. מספר 2 וזה די מספיק בשביל לשמוע את צליל הדופלר..." (עמ' 5 ש' 11-17 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.). בנסיבות אלו הוכח במידה הנדרשת מהנאשם, כי בזמן המדידה המפעיל האזין לרדיו.

אחת האינדיקציות החשובות באמצעותה מוודא מפעיל הדבורה קיומו של רכב מטרה "בודד" הינה קיומו של צליל דופלר יחיד. לצורך כך על המפעיל להיות קשוב ומרוכז ולא להאזין בו זמנית לתחנת רדיו ומי שנוהג אחרת נפגעת יכולתו להסתמך על אינדיקציה קולית. בנסיבות אלו לא ניתן לקבוע כי המפעיל אכן שמע צליל דופלר יחיד, מה בפרט שאין לכך כל אינדיקציה במסמכים אותם ערך ובהתאם לא ניתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר כי בזמן האכיפה רכבו של הנאשם היה בודד.

11. טוב תעשה המשטרה באם תורה למפעילי הדבורה להימנע מהאזנה לרדיו בזמן אכיפה שתקינותה תלויה בין היתר, באינדיקציה קולית.

הימנעות המאשימה מהגשת חוות דעת מומחה

12. ברשימת עדי התביעה ציינה המאשימה "חוות דעת מיוחדת". בסיכומיו טען הנאשם כי זו לא הוגשה ויש בכך כדי להביא לזיכוי. נוכח השתלשלות האירועים בתיק כמפורט בהחלטתי מתאריך 2.9.14, אפשרתי למאשימה להגיש את המסמכים הקשורים בתקינות המכשיר וכן את אותה "חוות דעת מומחה". המאשימה הגישה את מסמכי התקינות אך לא את "חוות הדעת המיוחדת" מטעמים שלא פורטו על ידה וייתכן שמחדלה זה נעוץ בטעות שבהיסח הדעת. כך או כך, אותה חוות דעת אשר הוגדרה על ידי המאשימה כ"מיוחדת" לא הוגשה גם לאחר שאפשרתי את הגשתה ויש בכך כדי לפעול לטובת הנאשם.

שאלת אמינותו של מכשיר הדבורה

13. לטענת הנאשם לא הוכחה אמינותו של מכשיר הדבורה מהטעם שלא עומדת למכשיר "חזקת אמינות". בהקשר זה הפנה לעפ"ת 3202-10-12 זלוף נ' מ. ישראל (מחוזי מרכז - 20.10.13) שם נקבע בין היתר, כי מכשיר

הדבורה אינו נהנה מחזקת אמינות.

נוכח קביעותי הנ"ל אשר די בהן כדי להביא לזיכוי של הנאשם, אינני נדרש לסוגיה זו.

ער אני לעובדה שהנאשם בחר שלא להעיד להגנתו, אך אין בכך כדי לרפא את הכשלים הראייתיים כמפורט לעיל. לאור כל האמור לעיל, המאשימה לא הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר ובהתאם זיכיתי את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ב כסלו תשע"ה 14 בדצמבר 2014, בהיעדר הצדדים